

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 września 1985 r.

W sprawie trybu wykonywania nadzoru nad uprawami maku i konopi, szczegółowych zasad niszczenia upraw maku i konopi oraz słomy makowej lub przejęcia jej na rzecz Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15 i Nr 15, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadzór nad uprawami maku i konopi sprawują terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw rolnictwa stopnia podstawowego, zwane dalej „terenowymi organami administracji państwowej”, współdziałając w tym zakresie z organami i jednostkami organizacyjnymi podległymi Ministrowi Spraw Wewnętrznych, ze służbą zdrowia oraz organizacjami społecznymi działającymi na rzecz zapobiegania narkomanii.

§ 2. W czasie wykonywania czynności nadzoru nad uprawami maku i konopi terenowy organ administracji państwowej, pracownik urzędu tego organu lub inna osoba upoważniona przez ten organ są uprawnieni do:

- 1) wejścia na grunty, na których są prowadzone uprawy maku i konopi, oraz dojścia do tych gruntów przez inne nieruchomości,
- 2) kontroli dokumentów uprawniających do prowadzenia upraw maku i konopi,
- 3) żądania wyjaśnień i oświadczeń od posiadacza uprawy maku i konopi.

§ 3. Osoby uprawnione do nadzoru mają obowiązek okazania legitymacji służbowej lub upoważnienia do wykonywania nadzoru, wydanego przez terenowy organ administracji państwowej.

§ 4. 1. W razie stwierdzenia prowadzenia upraw maku i konopi bez zezwolenia i bez umowy kontraktacji albo niedotrzymania warunków, o których mowa w art. 10 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o zapobieganiu narkomanii (Dz. U. Nr 4, poz. 15 i Nr 15, poz. 66), uprawy maku i konopi podlegają zniszczeniu przez zaoranie lub przekopanie gruntu.

2. Zniszczenia upraw, o których mowa w ust. 1, dokonuje jednostka organizacyjna lub osoby fizyczne wyznaczone przez terenowy organ administracji państwowej.

3. Koszty zniszczenia upraw maku i konopi obciążają posiadacza gruntu, na którym uprawy te są prowadzone.

§ 5. 1. Słoma makowa pochodząca z upraw, o których mowa w § 4 ust. 1, podlega zniszczeniu przez spalanie. Przepisy § 4 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. Spalania słomy makowej dokonuje się w miejscu i czasie określonym przez terenowy organ administracji państwowej, w obecności przedstawiciela tego organu.

§ 6. 1. Jeżeli słoma makowa, o której mowa w § 5 ust. 1, może być zagospodarowana na cele przemysłowe, podlega przejęciu na rzecz Skarbu Państwa bez odszkodowania w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. Słoma makowa, o której mowa w ust. 1, podlega przekazaniu nieodpłatnie jednostce gospodarki uspołecznionej uprawnionej do obrotu tą słomą.

§ 7. 1. Słoma makowa, pochodząca z upraw maku prowadzonych przez rolników indywidualnych na cele spożywcze na gruntach przyzagrodowych na powierzchni nie przekraczającej 20 m² na podstawie uzyskanych zezwoleń, nie przekazana odpłatnie jednostce gospodarki uspołecznionej uprawnionej do obrotu słomą makową, podlega zniszczeniu przez spalanie.

2. Do zniszczenia słomy makowej, o której mowa w ust. 1, jest obowiązany jej posiadacz, niezwłocznie po zbiorze maku.

§ 8. Kontrolę zniszczenia słomy makowej wykonuje sołtys. Sołtys składa terenowemu organowi administracji państwowej, w ustalonym przez ten organ terminie, wykaz rolników, którzy dokonali zniszczenia słomy makowej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów, w z. Z. Messner